

Kirkerådet

Bremsnes menighet
Postboks 18
6538 AVERØY

HØRINGSSVAR VEIVALG FOR FREMTIDIG KIRKEORDNING

Bremsnes menighetsråd har i sak 10/15 behandlet Kirkerådets høringsnotat "Veivalg for fremtidig kirkeordning". Vi har valgt å benytte oss av muligheten til å svare på et utvalg av de 27 høringsspørsmålene.

1 Bør det gjøres endringer i fordelingen av oppgaver og myndighet mellom lokalt, regionalt og nasjonalt nivå? I så fall, hvilke og hvorfor?

For et menighetsråd oppleves Den norske kirke som "topptung". Vår grunnleggende innstilling er at så mange oppgaver som mulig (med tilhørende ressurser) bør flyttes så nært det lokale nivået som mulig, og at man i en ny kirkeordning bør bestrebe seg etter å gi menighetsrådene myndighet til flere oppgaver enn i dag, slik at ansvaret et menighetsråd har for å "styrke og nære det kristelige liv i soknet" oppleves som en mer reell mulighet.

Vi er grunnleggende skeptiske til at et sentralt nivå skal få utvidede fullmakter sammenlignet med dagens situasjon dersom departement, regjering og Storting overfører sin myndighet til et nasjonalt organ for Den norske kirke. Soknet er grunnleggende i kirkens liv, og bør være grunnleggende i kirkens styringsstruktur.

Noen oppgaver bør løses på nasjonalt nivå, som for eksempel:

- Fastsettelse av læregrunnlag (også regulert av Grunnloven § 2)
- Kirkeordning, gudstjenestebøker og kirkerettslige bestemmelser
- Ev. organisering av felles IT-ordninger, medlemsregister etc.
- Tiltak som på en særskilt måte gjelder hele Den norske kirke, som for eksempel rekrutteringstiltak

Enkelte oppgaver kan løses på regionalt nivå (bispedømme):

- Tilsyn og veiledning av vigslede medarbeidere
- Vedtak om endringer i sokneinndeling
- Oppfølging av ansatte (jf. spm. 16)

Så mange oppgaver som mulig bør løses på lokalt nivå (soknenivå – der det er praktisk på fellesrådsnivå etter lokal ordning). Særskilt bør det opprettes myndighet til:

- Tilsetting av alle medarbeidere
- Utarbeidelse og oppfølging av lokale planer

Planarbeid bør skje lokalt (sokn i samråd med bispedømme). "Det som ikke skjer lokalt, skjer ikke" er et gammelt ord som fremdeles er aktuelt. Den norske kirkes virksomhet drives lokalt, og sentrale ansvarsområder bør holdes til et absolutt minimum for å sikre:

- 1) Styrking av soknet som grunnheten i Den norske kirke
- 2) Kostnadsreduisering i møte med det som fra menighetsnivå oppleves som et økende byråkrati, der kontroll- og samordningsfunksjoner prioriteres på bekostning av lokal frihet og myndighet.

2 Deler høringsinstansen Kirkerådets vurdering om at dagens finansieringsordning er den beste til å sikre en bred folkekirke?

Ja, den statlige finansieringen bør fortsette. Dåpen skal være det eneste medlemskriteriet i folkekirken, og en medlemsavgift kan være et hinder for mange medlemmer. Dagens ordning skaper også en viss trygghet og forutsigbarhet når det gjelder ressursene kirken disponerer. Privat finansiering vil for mange sokn være et usikkert økonomisk grunnlag for kirkeledelsen, og en stor arbeidsbelastning for de som skal organisere og administrere innsamlingen. I tillegg vil Den norske kirke da i større grad være en konkurrent til andre organisasjoner som i stor grad finansieres gjennom private midler og frivillige gaver.

16 Bør alle ansatte ha den samme arbeidsgiver, og hvilket organ bør dette i så fall være?

Soknet bør være arbeidsgiver for alle ansatte som arbeider på soknenivå. Det er et grunnleggende prinsipp at alle tilsatte i samme sokn har samme arbeidsgiver. Tilsettingsmyndigheten bør da være lokal. Menighetsrådet bør få dette ansvaret i en ny kirkeordning. Dette er ikke til hinder for at deler av arbeidsgiveransvaret i det daglige ivaretas av et regionalt nivå (prosti- eller bispedømmenivå), slik at ferieplanlegging, konflikthåndtering, lønnsutbetaling og ev. juridisk bistand gjøres der det er mest hensiktsmessig. Tilsetting av prester ligger nå hos bispedømmerådet, men etter vårt syn kan biskopens tilsynsansvar og bispedømmets interesser ved slike tilsettinger ivaretas gjennom tilsettingsprosessen, selv om soknet står som tilsettende myndighet. Ved ev. avskjedigelser bør man følge logikken som ligger innbakt i kvalifikasjonskravene for stillinger. Der særskilte kirkelige kvalifikasjonskrav som i dag forestås av biskopen (vigsling) er nødvendig for en stilling, er det naturlig at biskopen og bispedømmet har et større ansvar ved avskjedigelser og disiplinærsaker i samråd med soknet, enn det vil være for stillinger der vigsling ikke kreves.

Bruhagen, 15. mai 2015,

Per Henden,
leder for Bremsnes menighetsråd